

Fremsat den 18. februar 2015 af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service

(Udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre og orienteringspligt for kvindekrisecentre og forsorgshjem, herberger m.v.)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 23. september 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 495 af 21. maj 2013, § 1 i lov nr. 772 af 25. juni 2014, lov nr. 1524 af 27. december 2014 og lov nr. 1526 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 109 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Boformer efter stk. 1 skal senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 5. Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest tre hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. Orienteringerne efter stk. 4 og 5 skal som minimum indeholde kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen. For kvinder, der optages i boformen anonymt, jf. stk. 2, udelades kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr., og det skal i øvrigt sikres, at kvindens anonymitet opretholdes.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.

2. § 109, stk. 4, der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde indledende og koordinerende støtte og vejledning til kvinder på boformer

efter denne bestemmelse. Den indledende rådgivning skal iværksættes så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen og skal introducere kvinden til den koordinerende rådgivning samt skabe kontakt mellem kvinden og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Den koordinerende rådgivning gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og gives indtil kvinden og eventuelle børn er etableret i egen bolig.«

3. I § 110 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Boformer efter stk. 1 skal senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 5. Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest tre hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. Orienteringerne efter stk. 4 og 5 skal som minimum indeholde personens navn og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2015.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
  - 1.1. Baggrund
2. Lovforslaget indhold
  - 2.1. Udvidelse af målgruppen og styrkelse af rådgivningsordningen efter servicelovens § 109, stk. 4
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Overvejelser
    - 2.1.3. Den foreslåede ordning
  - 2.2. Indførelse af orienteringspligt for boformer efter servicelovens § 109
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Overvejelser
    - 2.2.3. Den foreslåede ordning
  - 2.3. Indførelse af orienteringspligt for boformer efter servicelovens § 110
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Overvejelser
    - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Ligestillingsmæssige konsekvenser
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

1.1. Indledning

Lovforslaget fremsættes som led i udmøntningen af satspuljeaftalen for 2015 mellem regeringen (Socialdemokraterne og Radikale Venstre), Socialistisk Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance. Der er blandt satspuljepartierne enighed om at afsætte midler til udvidelse og styrkelse af rådgivningsordningen i § 109, stk. 4, i lov om social service (serviceloven). Der er endvidere enighed om at indføre en orienteringspligt for boformerne i servicelovens §§ 109 (kvindekrisecentre) og 110 (forsorgshjem, herberger m.v.).

Med lovforslaget foreslås det på den baggrund, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at tilbyde indledende og koordinerende rådgivning til alle kvinder, der tager ophold på en boform efter servicelovens § 109, hvor det i dag kun er kvinder med børn, der skal have tilbud om rådgivning. Det foreslås endvidere, at kommunen pålægges at iværksætte en indledende rådgivning så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen, der skal introducere kvinden til en koordinerende rådgivning vedrørende bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. samt skabe kontakt mellem kvinden og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Endelig præciseres

det, at den koordinerende rådgivning skal iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes.

Det foreslås derudover, at der for boformerne i servicelovens §§ 109 og 110 indsættes en pligt til senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformerne at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der efter serviceloven har pligt til at yde hjælp til borgeren. Det foreslås endvidere, at der for boformerne indføres en pligt til så vidt muligt inden udskrivning fra boformerne, dog senest tre hverdage herefter, at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen.

1.2. Baggrund

Aftaleparterne er enige om, at det i et moderne velfærdssamfund er uacceptabelt, at nogle mennesker må leve i frygt for voldelige overgreb eller trusler om vold fra deres allernærmeste. Den, der udsættes for vold fra en af sine nærmeste, får både fysiske og psykiske mén, og i voldsramte familier med børn, er der en overhængende risiko for, at volden får negative konsekvenser for børnenes udvikling. Kvindekrisecentre giver voldsramte kvinder en umiddelbar sikkerhed og beskyttelse, når de forlader en voldelig partner. Kvinder, som er udsat for vold, er en meget sårbar gruppe, hvor der

ofte kan være brug for at skabe en helt ny tilværelse med bolig, uddannelse og job væk fra den voldelige partner. Samtidig medfører de psykiske følgevirkninger af et ofte langstrakt voldsforløb, at kvinderne har brug for hjælp og støtte til at skabe en tilværelse fri for vold.

Socialstyrelsens årsstatistik for kvinder og børn på kvindekrisecentre for 2013 viser, at 2.005 kvinder og 1.976 børn fraflyttede et krisecenter i 2013. Samtidig viser årsstatistikken, at 35 pct. af kvinderne har haft behov for mere end ét ophold på et kvindekrisecenter gennem livet. Det vurderes derfor, at der er behov for at styrke indsatsen for denne sårbare gruppe bl.a. med henblik på at reducere andelen af kvinder, der har behov for mere end ét ophold på et krisecenter.

Et af formålene med lovforslaget er derfor at udvide den eksisterende rådgivningsordning til alle kvinder på kvindekrisecentre samt iværksætte rådgivning af kvinder på krisecentre tidligere.

Derudover har Rigsrevisionen i forbindelse med sin beretning nr. 8/2013 om kvindekrisecentre foretaget en stikprøveundersøgelse af kommunernes sager om tilbud om rådgivning efter servicelovens § 109, stk. 4, der viser, at kommunerne i nogle tilfælde først bliver bekendt med kvinder og børns ophold på et krisecenter efter afslutningen af opholdet. Det vurderes, at den manglende viden begrænser kommunernes mulighed for at iværksætte hjælp til borgeren og tilrettelægge en sammenhængende indsats både under og efter opholdet. Samme forhold vil kunne gøre sig gældende i relation til borgere, der er optaget i boformer efter servicelovens § 110, idet der gælder lignende regler for optagelse i disse boformer og ofte vil skulle iværksættes kommunale indsatser.

Det gælder for boformer efter både servicelovens §§ 109 og 110, at det er en væsentlig forudsætning for, at kommunerne kan iværksætte indsatser til borgere, der tager ophold på disse boformer, at kommunerne modtager oplysninger om optagelse og udskrivning af borgeren. Formålet med at indføre en orienteringspligt i §§ 109 og 110 er derfor at understøtte et øget samarbejde mellem disse boformer og kommunerne samt sikre, at kommunerne modtager disse oplysninger med henblik på hurtigst muligt at kunne tilbyde og iværksætte den fornødne indsats over for borgerne.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udvidelse af målgruppen for og styrkelse af rådgivningsordningen efter servicelovens § 109, stk. 4

2.1.1. Gældende ret

Det følger af servicelovens § 109, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- og samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet støtte og omsorg. Det følger endvidere af service-

lovens § 109, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde støtte og vejledning fra en familierådgiver til kvinder med børn på boformer efter § 109. Rådgivningen gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig.

Ifølge bemærkningerne til lovforslag nr. 154 om ændring af lov om social service og lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. Folketingstidende 2007-2008, tillæg A, side 5410, er den nuværende familierådgivning i servicelovens § 109, stk. 4, indført med henblik på at sikre, at kvinder og deres børn ikke bliver overladt til sig selv, når de flytter fra et krisecenter og i egen bolig, da risikoen for, at disse kvinder og deres børn falder tilbage i den uholdbare situation, de kom fra inden opholdet på krisecentret, er stor. Der blev ved udformningen af familierådgivningsordningen lagt vægt på, at der erfaringsmæssigt er behov for at hjælpe disse kvinder og deres børn til en ny start både i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner og sundhedsvæsen m.v.

2.1.2. Overvejelser

Kvinder og børn, der tager ophold på krisecentre, er erfaringsmæssigt en særlig sårbar gruppe, der ofte har brug for hjælp til at komme over traumatiserende oplevelser og til at etablere en stabil og selvstændig tilværelse uden vold. Familierådgivningsordningen omfatter i dag alene kvinder med børn. Erfaringen viser imidlertid, at kvinder på krisecentre uden børn i højere grad har været udsat for fysisk vold og været udsat for fysisk vold gennem længere tid i seneste voldsforhold end kvinder med børn. Dette giver grundlag for at antage, at kvinder uden børn ligeledes har behov for en helhedsorienteret hjælp og støtte både under opholdet på krisecenter og i overgangen til en selvstændig tilværelse. Det forventes, at kvinder uden børn som følge heraf vil få et bedre fundament for at skabe en tilværelse fri for vold, og det forventes derfor, at en udvidelse af målgruppen for rådgivningsordningen vil understøtte en nedbringelse af andelen af kvinder, der gennem livet har behov for flere ophold på et kvindekrisecenter.

I forhold til målgruppens størrelse følger det af en temaanalyse foretaget af Socialstyrelsen i årsstatistikken for kvinder og børn på krisecentre for 2012, at 1.982 kvinder i 2012 fraflyttede et kvindekrisecenter, hvoraf 48 pct. havde medfølgende børn, 47 pct. ikke havde børn, og 5 pct. havde børn, som dog ikke tog ophold på krisecentret sammen med kvinden. På baggrund af denne temaanalyse er det i årsstatistikken for 2013 estimeret, at der ud af de 2.005 kvinder, der i 2013 fraflyttede et krisecenter, var 1.063 kvinder, der havde børn, og 942 kvinder, der ikke havde børn.

Efter den nuværende § 109, stk. 4, skal støtte og vejledning ydes af en familierådgiver. Betegnelsen »familierådgiver«

dækker i praksis over den funktion, som kommunerne varetager i forbindelse med støtte og vejledning til kvinder med børn. Med en udvidelse af rådgivningsordningen til at omfatte alle kvinder på krisecenter vurderes det, at betegnelsen »familierådgiver« derudover ikke længere vil være retvisende, idet en stor andel af de kvinder, der omfattes af ordningen, ikke har børn eller vil være enlige. Rådgivningen vil i stedet kunne betegnes som koordinerende, idet der heri ligger, at der skal tages højde for og inddrages alle de forhold, der er relevante for den enkelte kvindes muligheder for at skabe sig en tilværelse uden vold.

Efter de nuværende regler skal rådgivningen iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra et kvindekrisecenter påbegyndes, og indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig. Det vurderes imidlertid, at en indledende rådgivning med fokus på tidlig introduktion til den koordinerende rådgivningsordning samt kontaktskabelse til en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning, vil skabe bedre forudsætninger for den koordinerende rådgivning og dermed kvindens udflytning af kvindekrisecentret og etablering af en selvstændig tilværelse. Det forudsættes, at introduktionen til den koordinerende rådgivning bl.a. skal indeholde oplysninger om indholdet af rådgivningen samt vejledning om, hvor kvinden vil kunne henvende sig i tilfælde af, at kvinden uplanlagt flytter fra krisecentret, inden den koordinerende rådgivning er iværksat. Derudover kan den nuværende formulering om tidspunktet for iværksættelse af rådgivningen vedrørende bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. opfattes som unødigt ufleksibel i forhold til den tilrettelæggelse af rådgivningen, som kommunen finder mest hensigtsmæssig. Med henblik på at understøtte en mere fleksibel tilrettelæggelse af den koordinerende rådgivning kan det derfor præciseres, at rådgivningen kan iværksættes forud for, at forberedelsen til udflytning fra krisecentret påbegyndes.

Det forventes, at en indledende rådgivning sammen med den koordinerende rådgivning bl.a. vil kunne medvirke til at nedbringe andelen af de meget lange ophold på kvindekrisecentre samt medvirke til en bedre overgang for kvinden fra opholdet på krisecenter til en selvstændig tilværelse.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at sikre, at kvinder på kvindekrisecentre uden børn også hjælpes og støttes i overgangen til at etablere et liv uden vold samt mindske skadevirkningerne af vold, foreslås det, at servicelovens § 109, stk. 4, ændres, således at kommunerne forpligtes til at udvide rådgivningstilbuddet til alle kvinder, der tager ophold på en boform efter servicelovens § 109. For kvinder med børn vil der fortsat skulle ydes rådgivning, der relaterer sig til kvindens børn, herunder vedrørende skole, daginstitution og sundhedsvæsen m.v. Rådgivningen skal endvidere understøtte kommunalbestyrelsens øvrige tilbud, herunder servicelovens kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge. Derudover foreslås det, at betegnelsen »familierådgiver« udgår af § 109, stk. 4, og at det

tilføjes, at rådgivningen skal være indledende og koordinerende.

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne forpligtes til at iværksætte en indledende rådgivning så tidligt som muligt efter orientering om kvindens og eventuelle børns optagelse i et krisecenter med henblik på at sikre en tidlig introduktion til rådgivningsordningen samt kontaktskabelse til en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Derudover foreslås det præciseret, at den koordinerende rådgivning vedrørende bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitution, sundhedsvæsen m.v. skal iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra et kvindekrisecenter påbegyndes.

2.2. Indførelse af en orienteringspligt for boformer efter servicelovens § 109

2.2.1. Gældende ret

Efter servicelovens § 109, stk. 3, træffer lederen af boformen afgørelse om optagelse i boformen. Som følge heraf er det i praksis også lederen af boformen, der træffer afgørelse om udskrivning fra boformen.

Det fremgår af vejledningen til § 109, stk. 4, at familierådgiveren skal adviseres, når en kvinde med børn tager ophold på et krisecenter. Der er efter gældende ret imidlertid ikke nogen pligt til at orientere den kommune, der skal yde hjælp efter serviceloven, i forbindelse med en boformleders afgørelse om optagelse og udskrivning efter servicelovens § 109.

Det er kommunen, der har ansvaret for den samlede indsats over for kvinden og finansieringen af kvindens ophold på et kvindekrisecenter. Det følger af Landsorganisation af Kvindekrisecentres (LOKK) retningslinjer for kvindekrisecentrene, der er medlemmer af LOKK, at den relevante kommune som udgangspunkt inden for de første tre hverdage efter optagelse skal orienteres om, at en kvinde og hendes eventuelle børn er blevet optaget i boformen, og at kommunen i den forbindelse skal oplyses om den takstmæssige betaling for opholdet. Det følger af oplysninger fra LOKK, at kvindekrisecentrene som udgangspunkt i praksis følger denne anbefaling. Derudover følger det af oplysninger fra LOKK, at kvindekrisecentrene som udgangspunkt i praksis orienterer kommunen om datoen for udskrivningen af kvinden med henblik på, at der kan foretages en endelig afregning for opholdet. Ofte vil udskrivningen ske i samarbejde mellem krisecentret, kvinden og kommunen med henblik på at sikre kontinuitet i den eventuelle fortsatte støtte til kvinder, herunder gennem familierådgivning.

Rigsrevisionen har i forbindelse med sin beretning nr. 8/2013 om kvindekrisecentre foretaget en stikprøve af kommunernes sager om tilbud om rådgivning efter servicelovens § 109, stk. 4, der viser, at kommunerne i nogle tilfælde imidlertid først bliver bekendt med kvinder og børns ophold på et krisecenter efter afslutningen af opholdet.

Efter servicelovens § 109, stk. 2, kan optagelse i et kvindekrisecenter ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder. Spørgsmålet om anonym optagelse i et krisecenter er bl.a. behandlet bekendtgørelse nr. 1345 af 12. december 2014 om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forholds, Beskæftigelsesministeriets, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters og Undervisningsministeriets ressortområder. Det følger af bekendtgørelsens § 33, stk. 2, at hvis en kvinde ønsker anonymitet ved optagelse i et § 109-tilbud, som udløser refusion efter § 177 i lov om social service, vil det være et krav, at kvinden over for kvindekrisecentrets leder dokumenterer eller i det mindste oplyser, hvilken kommune hun kommer fra. Oplysningen herom skal tillige kunne efterprøves af revisionen.

I de tilfælde, hvor kvinden ønsker at blive optaget i boformen anonymt, følger det af LOKK's retningslinjer, at orienteringen skal ske senest 14 dage efter optagelsen i et kvindekrisecenter. I praksis skal orienteringen derefter hurtigst muligt følges op med en anmodning om betaling for opholdet til den pågældende kommune med en revisorpåtegning som dokumentation for, at det er den pågældende kommune, der efter servicelovens regler er forpligtet til at yde kvinden hjælp.

I forhold til omfanget af kvinder på kvindekrisecentre, der ønsker at være anonyme, har Rigsrevisionen i forbindelse med sin beretning om kvindekrisecentre foretaget en stikprøveundersøgelse, der bl.a. viser, at der ud af 104 sager om ophold på et kvindekrisecenter var 6 sager, hvor kvinderne havde valgt at være anonyme.

2.2.2. Overvejelser

Det er en væsentlig forudsætning for, at kommunerne kan iværksætte konkrete initiativer for kvinder og deres eventuelle børn på krisecenter, forberede gode og tilstrækkelige tilbud, når kvinden og hendes eventuelle børn udskrives samt sikre en sammenhængende indsats, at kommunerne modtager oplysninger om henholdsvis optagelse og udskrivning af kvinden og hendes eventuelle børn og begrundelsen herfor. En orientering om optagelse bør på den baggrund ske så hurtigt som muligt, og en orientering om udskrivning bør så vidt muligt ske forud for udskrivningen. I begge tilfælde vurderes det på baggrund af en afvejning mellem formålet med orienteringerne og hensynet til boformernes administration, at der bør sættes en tidsmæssig frist på tre hverdage for orienteringerne. Orienteringerne skal indeholde en begrundelse for henholdsvis optagelse og udskrivning, der kort beskriver grundlaget herfor.

En indførelse af en orienteringspligt skal bl.a. ses i tæt sammenhæng med den forpligtelse, kommunerne har til at yde rådgivning efter servicelovens § 109, stk. 4, idet det, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås, at kommunen efter modtagelse af en orientering om optagelse så tidligt som muligt skal iværksætte en indledende rådgivning. Som følge heraf vil

orienteringen erstatte den nuværende praksis, hvorefter der skal ske advisering om optagelse af en kvinde i et kvindekrisecenter med henblik på iværksættelse af tilbud om familierådgivning.

Det vurderes ikke, at en kvindes ønske om anonymitet efter § 109, stk. 2, udelukker, at der kan gives orientering om optagelsen og udskrivningen inden for samme tidsmæssige ramme, som for kvinder, hvis identitet er kendt.

Som følge af muligheden for anonym optagelse i et kvindekrisecenter kan der imidlertid i praksis opstå usikkerhed om, hvilken kommune, der har ansvaret for finansieringen af opholdet og for i øvrigt at yde hjælp efter serviceloven. For det første må det forventes, at kvinden over for centrets leder dokumenterer eller i det mindste oplyser, hvilken kommune hun og hendes eventuelle børn kommer fra, jf. § 33, stk. 2, i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forholds, Beskæftigelsesministeriets, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters og Undervisningsministeriets ressortområder. Derudover vil den ovenfor beskrevne praksis, hvorefter boformerne hurtigst muligt følger op på orienteringen til kommunen med en revisorpåtegnet betalingsanmodning med fordel kunne videreføres, da den fungerer som dokumentation for, at det er den pågældende kommune, der efter servicelovens regler er forpligtet til at yde kvinden hjælp. I disse tilfælde vil kommunen dog så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen skulle iværksætte en indledende rådgivning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, også selv om den revisorpåtegnede betalingsanmodning endnu ikke er modtaget. I de tilfælde, hvor en kvinde, der ønsker at opretholde sin anonymitet over for kommunen, tager imod tilbudet om rådgivning, vil den indledende og koordinerende rådgivning imidlertid som følge heraf få en mere generel karakter.

Derudover medfører en kvindes ønske om anonymitet, at der ikke kan stilles samme indholdsmæssige krav til orienteringen. Kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr. vil skulle udelades fra orienteringerne, ligesom det i orienteringerne i øvrigt skal sikres, at oplysningerne ikke afslører kvindens identitet.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at boformer i servicelovens § 109, stk. 1, senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen skal give en orientering herom til den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, jf. §§ 9-9 b i lov nr. 1019 af 23. september 2014 om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det foreslås endvidere, at der for boformerne indføres en pligt til så vidt muligt inden udskrivning fra boformerne, dog senest tre hverdage herefter, at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der efter serviceloven har pligt til at yde hjælp til borgeren.

Det foreslås, at orienteringen som minimum skal indeholde kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen. For kvinder, der optages i boformen anonymt, jf. § 109, stk. 2, udelades kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr., og det skal i øvrigt sikres, at kvindens anonymitet opretholdes. I disse tilfælde vil kommunen i forbindelse med optagelsen alene skulle orienteres om, at en af kommunens borgere har taget ophold i et krisecenter samt om begrundelsen herfor.

Den foreslåede ordning erstatter den nuværende praksis, hvorefter familierådgiveren skal adviseres i forbindelse med optagelse af en kvinde på et krisecenter. I de tilfælde, hvor kvinden ønsker at være anonym, jf. § 109, stk. 2, skal kvinden fortsat give samtykke til at der indhentes og viderebringes oplysninger om kvinden.

2.3. Indførelse af en orienteringspligt for boformer efter servicelovens § 110

2.3.1. Gældende ret

Det følger af § 110, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Efter servicelovens § 110, stk. 3, træffer lederen af boformerne afgørelse om optagelse i boformerne. Som følge heraf er det i praksis også lederen af boformerne, der træffer afgørelse om udskrivning fra boformerne

Der er efter gældende ret ikke nogen pligt til at orientere den kommune, der skal yde hjælp efter serviceloven, i forbindelse med en boformleders afgørelse om optagelse og udskrivning efter servicelovens § 110.

Det er kommunen, der har ansvaret for den samlede indsats over for borgeren og finansieringen af borgerens ophold på en boform efter § 110. Det følger af oplysninger fra Sammenslutningen af Boformer for Hjemløse, at bostederne som udgangspunkt i praksis orienterer den relevante kommune om borgerens optagelse i boformen i forbindelse med en anmodning til kommunen om betaling af den takst, der er fastsat for opholdet, og at orienteringen til kommunen som udgangspunkt i praksis sker efter få dages ophold på boformen. Boformerne orienterer på samme måde kommunen om datoen for udskrivningen af borgeren med henblik på, at der kan foretages en endelig afregning for opholdet. Ofte vil udskrivningen ske i samarbejde mellem boformen, borgeren og kommunen med henblik på at sikre kontinuitet i den eventuelle fortsatte støtte til borgeren.

2.3.2. Overvejelser

Det er en væsentlig forudsætning for, at kommunerne kan iværksætte konkrete initiativer for borgere på en boform efter servicelovens § 110, forberede gode og tilstrækkelige til-

bud til borgeren, når pågældende udskrives samt sikre en sammenhængende indsats, at kommunerne modtager oplysninger om henholdsvis optagelse og udskrivning af borgeren. En orientering om optagelse bør på den baggrund ske så hurtigt som muligt, og en orientering om udskrivning bør så vidt muligt ske forud herfor. I begge tilfælde vurderes det på baggrund af en afvejning mellem formålet med orienteringerne og hensynet til boformernes administration, at der bør sættes en tidsmæssig frist på tre hverdage for orienteringerne. Orienteringerne skal indeholde en begrundelse for henholdsvis optagelse og udskrivning, der kort beskriver grundlaget herfor.

I orienteringerne om optagelse og udskrivning skal der være oplysninger, der kan danne grundlag for at identificere borgeren, f.eks. navn og cpr.nr. Der kan imidlertid opstå tilfælde, hvor en borger ikke er i besiddelse af et dansk cpr.nr. I disse tilfælde vil tilsvarende dokumentation såsom pas eller identifikationskort være tilstrækkelig.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at boformer efter § 110 senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen skal give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp til borgeren. Det foreslås endvidere, at der for boformerne indføres en pligt til så vidt muligt inden udskrivning fra boformerne, dog senest tre hverdage herefter, at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen.

Det foreslås, at orienteringen som minimum skal indeholde personens navn og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Den del af lovforslaget, som vedrører en udvidet og styrket indsats for alle voldsramte kvinder, der tager ophold på et krisecenter efter servicelovens § 109, stk. 4, har til formål at forpligte kommunalbestyrelsen til at tilbyde indledende og koordinerende rådgivning til alle kvinder, der tager ophold på en boform efter servicelovens § 109, hvor det i dag kun er kvinder med børn, der skal have tilbud om rådgivning. Som det fremgår ovenfor i afsnit 2.1. foreslås det, at den indledende rådgivning skal iværksættes så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen, der skal introducere kvinden til en koordinerende rådgivning vedrørende bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. samt skabe kontakt mellem kvinden og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Endelig præciseres det, at den koordinerende rådgivning skal iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes.

Det forventes, at udvidelsen af rådgivningsforpligtelsen til også at omfatte kvinder uden børn vil medføre, at disse kvinder vil få et bedre fundament for at skabe en tilværelse fri for vold, end tilfældet er i dag. Derudover forventes det, at styrkelsen af den nuværende rådgivning gennem iværk-

sættelse af en indledende rådgivning sammen med den koordinerende rådgivning vil skabe bedre forudsætninger for udflytningen af kvindekrisecentret og etableringen af en selvstændig tilværelse for både kvinder med og uden børn.

Tal fra Statens Institut for Folkesundhed fra 2012 viser, at omkring 29.000 kvinder og 10.000 mænd med dansk statsborgerskab i alderen 16-74 år årligt skønnes at blive udsat for fysisk partnervold. Det vurderes på den baggrund, at der er større behov for at sætte ind med hjælp og støtte over for voldsramte kvinder end over for voldsramte mænd, idet kvinder i højere grad udsættes for partnervold. Lovforslaget vurderes på den baggrund at have positive ligestillingsmæssige konsekvenser for kvinder.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører både administrative og økonomiske konsekvenser for kommunerne, der forpligtes til at tilbyde en udvidet og styrket indsats for kvinder på krisecentre. Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser er 3,4 mio. kr. i 2015, 9,0 mio. kr. i 2016 og 11,0 mio. kr. i 2017 og frem.

Lovforslaget forventes at medføre kommunale merudgifter på i alt 1,7 mio. kr. i 2015, 4,5 mio. kr. i 2016 og 5,5 mio. kr. fra 2017 og frem. Heraf udgør de administrative konsekvenser 0,2 mio. kr. i 2015 og 0,3 mio. kr. årligt herefter.

De økonomiske konsekvenser for staten er på i alt 1,7 mio. kr. i 2015, 4,5 mio. kr. i 2016 og 5,5 mio. kr. fra 2017 og frem. Heraf udgør de administrative konsekvenser 0,2 mio. kr. i 2015 og 0,3 mio. kr. årligt herefter.

Lovforslaget medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser er forhandlet med de kommunale parter. Finansieringen af lovforslaget er tilvejebragt ved satspuleaftalen for 2015, og eventuelt uforbrugte midler tilbageføres til satspuljen.

Merudgifter i forbindelse med lovforslaget

Mio. kr. 2015-pl	2015	2016	2017	2018
Stat	1,7	4,5	5,5	5,5
Regioner	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommuner	1,7	4,5	5,5	5,5
Lovforslaget i alt	3,4	9,0	11,0	11,0

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige konsekvenser.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. november 2014 til den 17. december 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.: 3F, Børns Vilkår, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Kvindesamfund, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Datatilsynet, Det centrale handicapråd, Dialog mod Vold, FOA, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen ret til hjælp mod vold, Institut for Menneskerettigheder, KFUK's Sociale Arbejde, KFUM's Sociale Arbejde, Kirkens Korshær, KL, Kristelig Fagbevægelse, LOKK – Landsorganisation af Kvindekrisecentre, Landsforeningen af Opholdssteder, Landsforeningen af Væresteder, LO, Mødrehjælpen, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Boformer for Hjemløse, SAND de hjemløses landsorganisation, Selveje Danmark, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialt Leder Forum.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser er 3,4 mio. kr. i 2015, 9,0 mio. kr. i 2016 og 11,0 mio. kr. i 2017 og frem. Heraf beløber de kommunale merudgifter sig til 1,7 mio. kr. i 2015, 4,5 mio. kr. i 2016 og 5,5 mio. kr. fra

		2017 og frem. De statslige merudgifter beløber sig til 1,7 mio. kr. i 2015, 4,5 mio. kr. i 2016 og 5,5 mio. kr. i 2017 og frem.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De administrative konsekvenser skønnes at medføre merudgifter for kommuner for 0,2 mio. kr. i 2015 og 0,3 mio. kr. årligt herefter. De statslige merudgifter beløber sig til 0,2 mio. kr. i 2015 og 0,3 mio. kr. årligt herefter.
Økonomiske konsekvenser for erhvervs- livet	Ingen	
Administrative konsekvenser for er- hvervslivet	Ingen	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Administrative konsekvenser for bor- gerne	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ikke EU-retlige konsekvenser.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 1, at der for boformerne i servicelovens § 109 indsættes en pligt til senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det foreslås endvidere, at der for boformerne indføres en pligt til så vidt muligt inden udskrivning fra boformerne, dog senest tre hverdage herefter, at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der efter serviceloven har pligt til at yde hjælp til borgeren. Formålet er at sikre, at kommunerne modtager oplysninger om optagelse i og udskrivning fra boformen med henblik på at tilbyde og iværksætte de indsatser, som kvinden og hendes eventuelle børn har behov for og krav på efter serviceloven, herunder § 109, stk. 4.

Den foreslåede frist for afgivelse af orientering i forbindelse med optagelse i et kvindekrisecenter skal forstås således, at orienteringen som udgangspunktet skal ske så hurtigt som muligt og senest tre hverdage efter afgørelse om optagelsen. En afgørelse om optagelse anses for truffet i forbindelse med, at kvindens ophold på krisecentret påbegyndes. I forbindelse med udskrivning fra et kvindekrisecenter vil det være mest hensigtsmæssigt i relation til iværksættelse af øvrige indsatser og tilbud, at den relevante kommune orienteres om en planlagt udskrivning forud herfor. Eftersom en kvinde selv kan beslutte at forlade et krisecenter, vil det imidlertid ikke altid være muligt at give en orientering forud for udskrivningen. Udgangspunktet er på den baggrund, at orientering så vidt muligt skal ske inden udskrivningen og senest tre hverdage herefter.

Spørgsmålet om hvilken kommune, der er forpligtet til at yde hjælp efter serviceloven, og dermed hvilken kommune, der skal orienteres om optagelse i og udskrivning fra boformen, er reguleret i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, hvoraf det følger, at det er personens oprindelige opholdskommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen har fået ophold i boformen efter § 109. Det vil herefter være den oprindelige opholdskommune, der er handle- og betalingskommune i forhold til en kvinde, der er optaget i § 109 tilbud i en anden kommune, idet lederens afgørelse om optagelse i et § 109 tilbud sidestilles med, at kvinden har fået ophold i tilbuddet efter en offentlig myndigheds medvirken. Det følger af retssikkerhedslovens § 9, stk. 9, at kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter stk. 7 har pligt til at yde hjælp til en person efter lov om social service, efter aftale med opholdskommunen, dvs. den kommune, hvori boformen er placeret, kan bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågældende. Det følger af § 9, stk. 10, at såfremt der er uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. retssikkerhedslovens § 61. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1.

En kvindes ønske om anonymitet vil i praksis kunne rejse spørgsmål om, hvor kvinden kommer fra, og dermed hvilken kommune, der er ansvarlig for finansieringen af opholdet og i øvrigt er forpligtet til at yde hjælp efter servicelo-

ven, hvilket kan medføre, at det i særlige tilfælde ikke er muligt at overholde orienteringsfristen på tre hverdage. Kvindens oplysninger om tidligere opholdskommune vil indledningsvist skulle lægges til grund. Derudover vil den praksis, hvorefter boformen hurtigst muligt følger op på orienteringen med en revisorpåtegnet betalingsanmodning med fordel kunne videreføres. Kommunen vil dog være forpligtet til så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen at iværksætte en indledende rådgivning, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. I de tilfælde, hvor en kvinde, der ønsker at opretholde sin anonymitet over for kommunen, tager imod tilbuddet om rådgivning, vil den indledende og koordinerende rådgivning imidlertid som følge heraf få en mere generel karakter.

Det foreslås, at orienteringen som minimum skal indeholde kvindens og hendes eventuelle børns navne og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen i boformen og udskrivningen fra boformen. Orienteringen kan endvidere med fordel indeholde oplysning om den takstmæssige betaling for opholdet. For kvinder, der optages i boformen anonymt, jf. § 109, stk. 2, udelades kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr., og det skal i orienteringerne i øvrigt sikres, at kvindens anonymitet opretholdes.

Kravet om begrundelse for henholdsvis optagelse og udskrivning af kvinden og hendes eventuelle børn indebærer en kort beskrivelse af baggrunden og grundlaget for optagelsen samt kvindens status i forbindelse med udskrivningen.

I de tilfælde, hvor en kvinde ønsker at benytte retten i § 109, stk. 2, til at blive optaget anonymt i boformen, vil boformen skulle orientere den kommune, som er forpligtet til at yde hjælp efter serviceloven, om, at en af kommunens borgere er blevet optaget i boformen samt orientere om begrundelsen for optagelsen. Det skal sikres, at orienteringerne ikke indeholder oplysninger, der kan afsløre kvindens identitet.

Kravet om at udelade kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr. i orienteringerne til den kommune, der efter serviceloven har pligt til at yde hjælp, ændrer ikke ved de gældende regler om skærpet underretningspligt efter servicelovens § 153, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 1466 af 10. december 2010 om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service. Det følger af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1-3, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, at personer, der er beskæftiget ved bl.a. krisecentre, har en underretningspligt over for kommunen, når personerne under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til eller grund til at antage, 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte efter servicelovens kapitel 11, 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte efter servicelovens kapitel 11 på grund af de vordende forældres forhold, eller 3) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for vold eller andre overgreb.

Til nr. 2

Det følger af den nuværende § 109, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde støtte og vejledning fra en familierådgiver til kvinder med børn på boformer efter denne bestemmelse. Rådgivningen gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 2, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde indledende og koordinerende støtte og vejledning til kvinder på boformer efter denne bestemmelse. Den indledende rådgivning skal iværksættes så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen og skal introducere kvinden til den koordinerende rådgivning samt skabe kontakt mellem kvinden og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Den koordinerende rådgivning gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og gives indtil kvinden og eventuelle børn er etableret i egen bolig.

I dag er det alene kvinder med børn på kvindekrisecentre, der tilbydes familierådgivning. Der er imidlertid en stor andel af de kvinder, der tager ophold på et kvindekrisecenter, der ikke har børn, og dermed ikke tilbydes rådgivning, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Hensynet bag den nuværende familierådgivningsordning er at støtte kvinder med børn i den vanskelige overgang, som kvinden møder, når opholdet på krisecentret ophører, og kvinden skal skabe en ny tilværelse sammen med sine børn, med henblik på at undgå, at disse kvinder og deres børn falder tilbage i den uholdbare situation, de kom fra inden opholdet på krisecentret. Erfaringerne viser, at der er behov for at hjælpe disse kvinder og deres børn til en ny start både i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner og sundhedsvæsen m.v.

Socialstyrelsens årsstatistik for 2012 for kvinder og børn på krisecentre viser, at kvinder på krisecentre uden børn i højere grad har været udsat for fysisk vold og været udsat for fysisk vold gennem længere tid i seneste parforhold end kvinder med børn. Dette giver grundlag for at antage, at kvinder uden børn ligeledes har behov for hjælp til en ny start i forhold til væsentlige elementer i kvindernes tilværelse, herunder bolig, økonomi, arbejdsmarked og sundhedsvæsen, med henblik på at undgå, at de vender tilbage til voldelige forhold. Ved også at yde denne sammenhængende indsats til kvinder uden børn giver man disse kvinder et bedre fundament til at skabe en ny tilværelse uden vold. Udvidelsen af målgruppen for rådgivning forventes dermed bl.a. at medvirke til en reduktion af andelen af kvinder, der har behov for mere et ét krisecenterophold gennem livet.

Lovforslaget indebærer, at betegnelsen »en familierådgiver« udgår, men denne del af forslaget ændrer ikke ved indholdet af den nuværende ordning, da rådgivningens funktion fortsat er at være koordinerende samt støttende med henblik på at sikre, at kvinden får en helhedsorienteret og tværgående indsats, ligesom kvinder med børn fortsat skal rådgives om de forhold, der relaterer sig til deres børn. I rådgivningen skal der således tages højde for og inddrages alle de forhold, der er relevante for den enkelte kvindes muligheder for at skabe sig en tilværelse uden vold. Her vil den ikke udtømmende liste af forhold, der følger af § 109, stk. 4, kunne være relevante for kvinden, ligesom andre forhold såsom varetagelse af forældrerolle som eneforsørger, kvindens sociale netværk m.v. vil kunne inddrages i rådgivningen.

Forslaget om at tilbyde en indledende rådgivning indebærer, at der gennem introduktionen til den koordinerende rådgivning samtidig skabes kontakt mellem kvinden og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Introduktionen til den koordinerende rådgivning skal bl.a. indeholde oplysninger om indholdet af rådgivningen samt vejledning om, hvor kvinden vil kunne henvende sig i tilfælde af, at kvinden uplanlagt flytter fra krisecentret, inden den koordinerende rådgivning er iværksat.

Det er et vigtigt element i den indledende rådgivning, at der så tidligt som muligt etableres kontakt mellem kvinden og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning, og i den forbindelse vil planlægningen af den indledende rådgivning med fordel kunne ske gennem direkte kontakt med og inddragelse af kvinden. Dette kan ske f.eks. telefonisk, via sms eller e-mail.

I praksis vil det være hensigtsmæssigt, at den indledende og koordinerende rådgivning varetages af den samme person. Det vil bero på en konkret vurdering, hvornår kommunen finder det mest hensigtsmæssigt at iværksætte den koordinerende rådgivning, som i dag følger af servicelovens § 109, stk. 4. Den koordinerende rådgivning skal dog iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra et kvindekrisecenter påbegyndes. Derudover vil kvinden og hendes eventuelle børn kunne søge rådgivning i kommunen efter servicelovens §§ 10-12 a. Kommunalbestyrelsen er efter §§ 10 og 11 forpligtet til at stille gratis rådgivning til rådighed for alle borgere, der har behov herfor. Derudover følger det af § 12, at kommunalbestyrelsen skal sørge for tilbud om gratis rådgivning til alle personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbudet om rådgivning kan også omfatte opsøgende arbejde. Endelig følger det af § 12 a, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personer over 18 år, der henvender sig på grund af æresrelaterede konflikter, får mulighed for at få gratis rådgivning i henhold til § 10.

I de tilfælde, hvor en kvinde undervejs i rådgivningsforløbet flytter fra krisecentret til en bolig, der ikke er omfattet af de boligtyper, der er nævnt i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, vil forpligtelsen til at yde koordinerende rådgivning, ligesom i dag, herefter påhvile den nye opholdskommune, jf.

retssikkerhedslovens § 9, stk. 8, jf. stk. 1. Enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af oplysninger om rådgivningsforløbet fra den tidligere opholdskommune til den nye opholdskommune, skal ske under behørig iagttagelse af lov om behandling af personoplysninger og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. I tilfælde, hvor kvinden har børn, finder servicelovens § 152 om mellemkommunal underretning også anvendelse.

Det forventes, at den indledende rådgivning vil skabe et stærkere incitament for at gøre brug af tilbuddet om en koordineret rådgivning, idet kvinden vil have bedre forudsætninger for at få indblik i, hvad den koordinerende rådgivningsordning indebærer for hende, ligesom kvinden tidligere vil få kontakt til en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Derudover forventes det, at den indledende rådgivning sammen med den koordinerende rådgivning vil skabe bedre forudsætninger for kvindens udflytning af kvindekrisecentret og etablering af en selvstændig tilværelse.

Formålet med forslaget om at præcisere, at den koordinerende rådgivning skal iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes er at understøtte en mere fleksibel tilrettelæggelse af den koordinerende rådgivning, idet den nuværende formulering om tidspunktet for iværksættelse af rådgivningen kan opfattes som unødigt ufleksibel i forhold til den tilrettelæggelse af rådgivningen, som kommunen finder mest hensigtsmæssig, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. I forhold til den nuværende ordlyd foreslås det endvidere tilføjet, at rådgivningen gives indtil kvinden og eventuelle børn er etableret i egen bolig. Denne ændring består alene i, at der tilføjes »gives«, og der er således ikke tale om en ændring af retstilstanden.

Til nr. 3

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at der for boformerne i servicelovens § 110 indsættes en pligt til senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. En afgørelse om optagelse anses for truffet i forbindelse med, at borgerens ophold på boformen påbegyndes. Det foreslås endvidere, at der for boformerne indføres en pligt til så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest tre hverdage herefter, at give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der efter serviceloven har pligt til at yde hjælp til borgeren. Formålet hermed er at sikre, at kommunerne modtager oplysninger om optagelse i og udskrivning fra boformen med henblik på at iværksætte de indsatser, som kommunalbestyrelsen skal tilbyde borgeren.

Den foreslåede frist for afgivelse af orientering i forbindelse med optagelse i en boform efter § 110 skal forstås således, at orienteringen som udgangspunktet skal ske så hurtigt som muligt og senest tre hverdage efter optagelsen. I forbindelse med udskrivning fra en boform efter § 110 vil det være mest

hensigtsmæssigt i relation til iværksættelse af øvrige indsatser og tilbud, at den relevante kommune orienteres om en planlagt udskrivning forud herfor. Eftersom en borger selv kan beslutte at forlade boformen, vil det imidlertid ikke altid være muligt at give en orientering forud for udskrivningen. Udgangspunktet er på den baggrund, at orientering så vidt muligt skal ske inden udskrivningen og senest tre hverdage herefter.

Som følge af tilbuddets målgruppe, kan der opstå udfordringer i forhold til hvilken kommune, der er forpligtet til at yde hjælp efter serviceloven, og dermed hvilken kommune, der skal orienteres om optagelse i og udskrivning fra boformen, hvilket kan medføre, at det i særlige tilfælde ikke er muligt at overholde orienteringsfristen på tre hverdage. Reglerne om fastlæggelse af en borgers handlekommune er reguleret i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, hvoraf det følger, at det er personens oprindelige opholdskommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen har fået ophold i boformen efter § 110. Det vil herefter være den oprindelige opholdskommune, der er handle- og betalingskommune i forhold til en person, der er optaget i § 110 tilbud i en anden kommune, idet lederens afgørelse om optagelse i et § 110 tilbud sidestilles med, at personen har fået ophold i tilbuddet efter en offentlig myndigheds medvirken. Det følger af retssikkerhedslovens § 9, stk. 9, at kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter stk. 7 har pligt til at yde hjælp til en person efter lov om social service, efter aftale med opholdskommunen, dvs. den kommune, hvori boformen er placeret, kan bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågæl-

dende. Det følger af § 9, stk. 10, at såfremt der er uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. retssikkerhedslovens § 61. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1.

Det foreslås, at orienteringspligten som minimum skal indeholde personens navn og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen. Disse oplysninger skal danne grundlag for at identificere borgeren. Der kan imidlertid opstå tilfælde, hvor en borger ikke er i besiddelse af et dansk cpr.nr., og i disse tilfælde vil tilsvarende dokumentation såsom pas eller identifikationskort være tilstrækkelig. Orienteringen kan endvidere med fordel indeholde oplysning om den takstmæssige betaling for opholdet.

Kravet om begrundelse for henholdsvis optagelse og udskrivning af borgeren indebærer en kort beskrivelse af baggrunden og grundlaget for optagelsen samt borgerens status i forbindelse med udskrivningen.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2015.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 23. september 2014, som ændret ved lov nr. 495 af 21. maj 2013 og lov nr. 722 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 109 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Boformer efter stk. 1 skal senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 5. Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest tre hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. Orienteringerne efter stk. 4 og 5 skal som minimum indeholde kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen. For kvinder, der optages i boformen anonymt, jf. stk. 2, udelades kvindens og eventuelle børns navne og cpr.nr., og det skal i øvrigt sikres, at kvindens anonymitet opretholdes.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.

2. § 109, stk. 4, der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde indledende og koordinerende støtte og vejledning til kvinder på boformer efter denne bestemmelse. Den indledende rådgivning skal iværksættes så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen og skal introducere kvinden til den koordinerende rådgivning samt skabe kontakt mellem kvinden og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Den koordinerende rådgivning gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes senest, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og gives indtil kvinden og eventuelle børn er etableret i egen bolig.«

3. I § 110 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Boformer efter stk. 1 skal senest tre hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 5. Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest tre hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i den kommu-

§ 109. ---
Stk. 2-3 ---

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde støtte og vejledning fra en familierådgiver til kvinder med børn på boformer efter denne bestemmelse. Rådgivningen gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig.

Stk. 5 ---

ne, der har pligt til at yde hjælp efter denne lov, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. Orienteringerne efter stk. 4 og 5 skal som minimum indeholde personens navn og cpr.nr. samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen.«